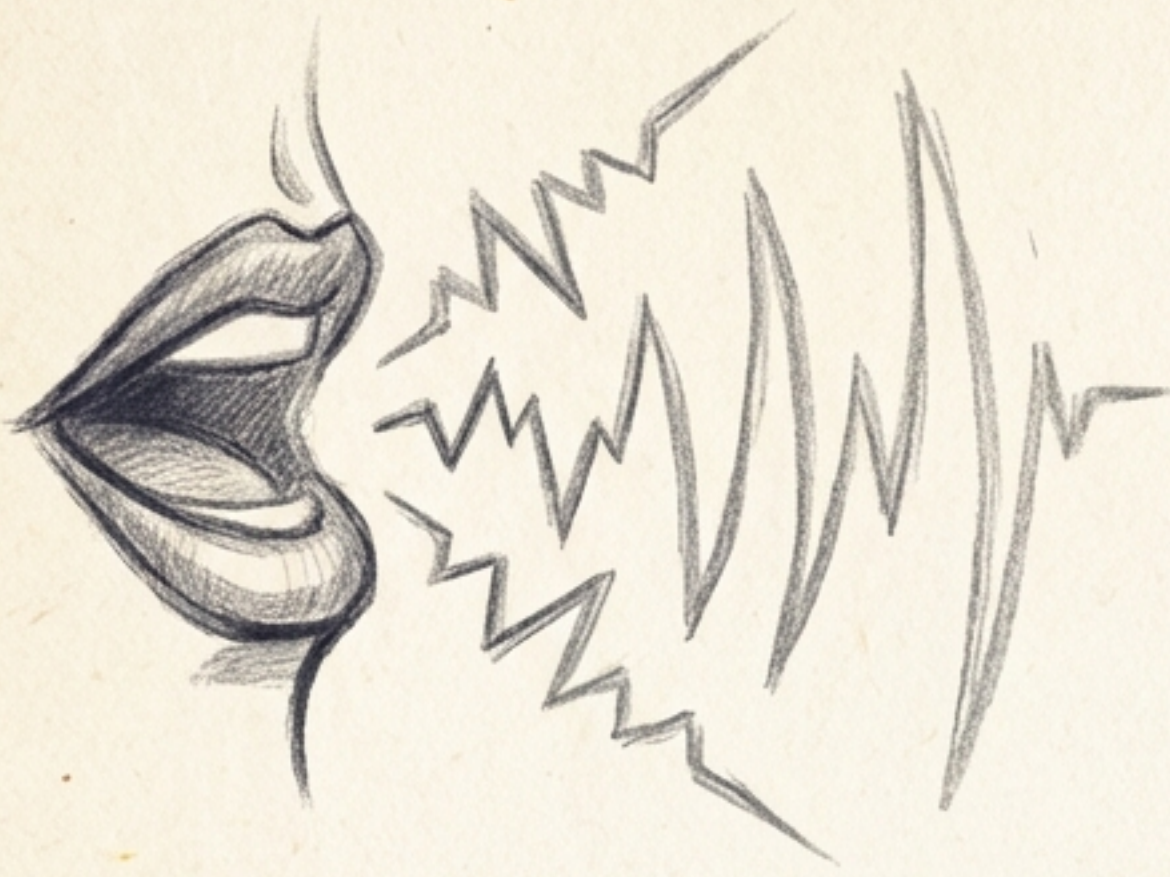

מאירות
סוד האותיות
ואור הגאולה

מסע האורות מהר סיני
אל שולחן הסדר

דיבור כצליל
(התפיסה הרגילה)

דיבור כהארה
(תפיסת הזוהר)

על פי הזוהר, דיבור אינו רק העברת מידע. כל אות היא כלי קיבול לאור אינסופי, וכשאנו מחברים מברים אותן, אנו יוצרים ניצוצות של ממש.

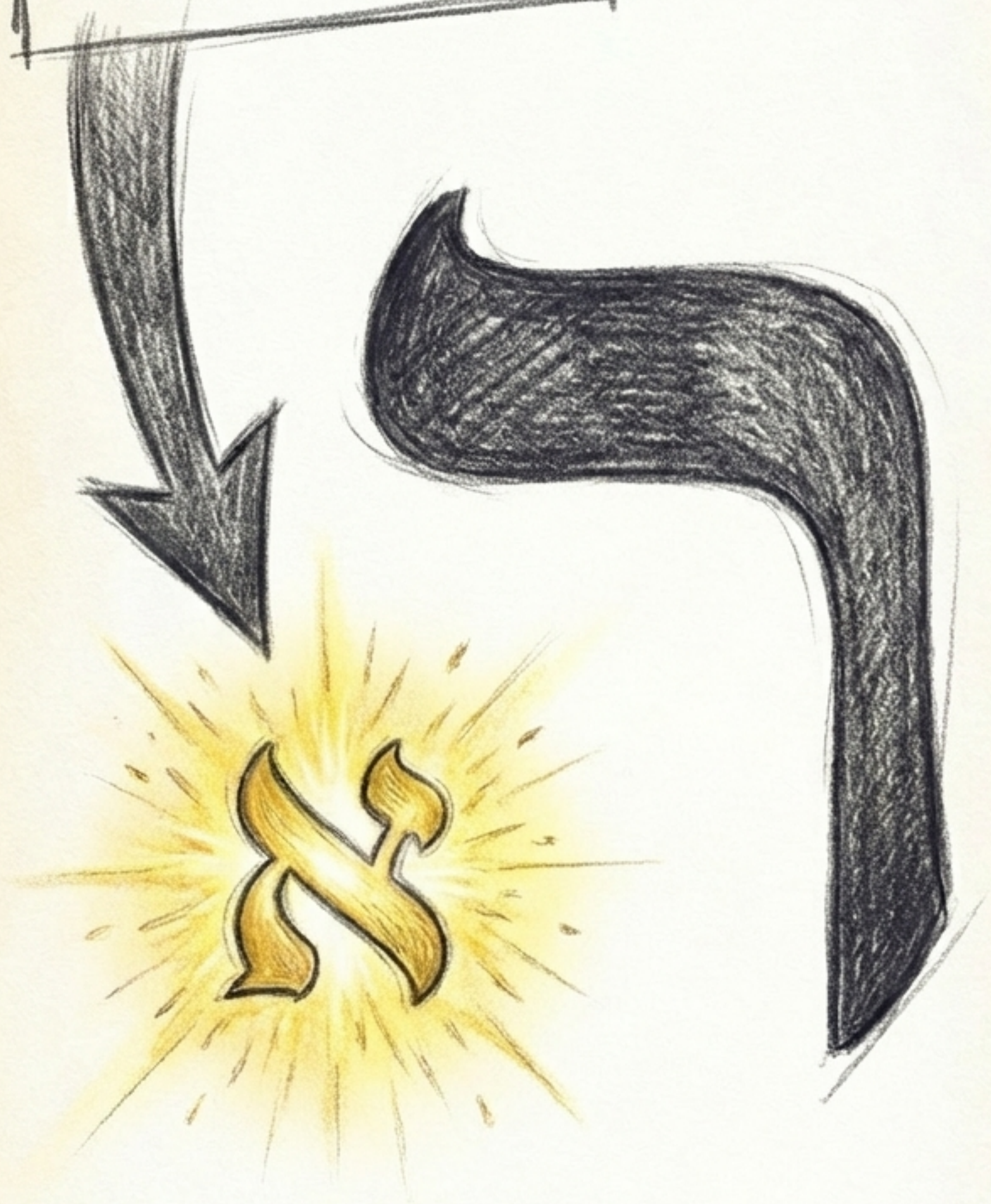
האנטומיה של מילה אלוהית

לפני שהמילה נשמעת כצליל, היא שרשרת של הארות.
האותיות מעבירות אנרגיה מאחת לשנייה עד שהמילה
השלמה נולדת.

סוד ה-א' הזעירה

למה האות קטנה?

רק כלי המרוקן מגאוה יכול להכיל אור אינסופי.
האות א' הקטנה במילה 'ויקרא' מלמדת שענווה היא
התנאי המקדים לשמוע את הקול האלוהי.

המסע דרך השמיים

אֵינְסוּף

חיות הקודש והמלאכים

א
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
כ
ל
מ
נ
ס
ע
פ
צ
ק
ר

האותיות שנמסרו למשה לא הגיעו בחלל ריק. הן ירדו דרך כל רקיעי השמיים והמלאכים, וספגו כוח רוחני המשפיע ישירות על המציאות שלנו.

אם דיבור אלוהי בורא עולמות,
מה עושה הדיבור שלנו?

בפסח, אנו עוברים מלהיות קהל שומע
בהר סיני, ליוצרים פעילים.
הכוח של האותיות המאירות עובר אלינו.

כוחו הקוסמי של ה'מגיד'

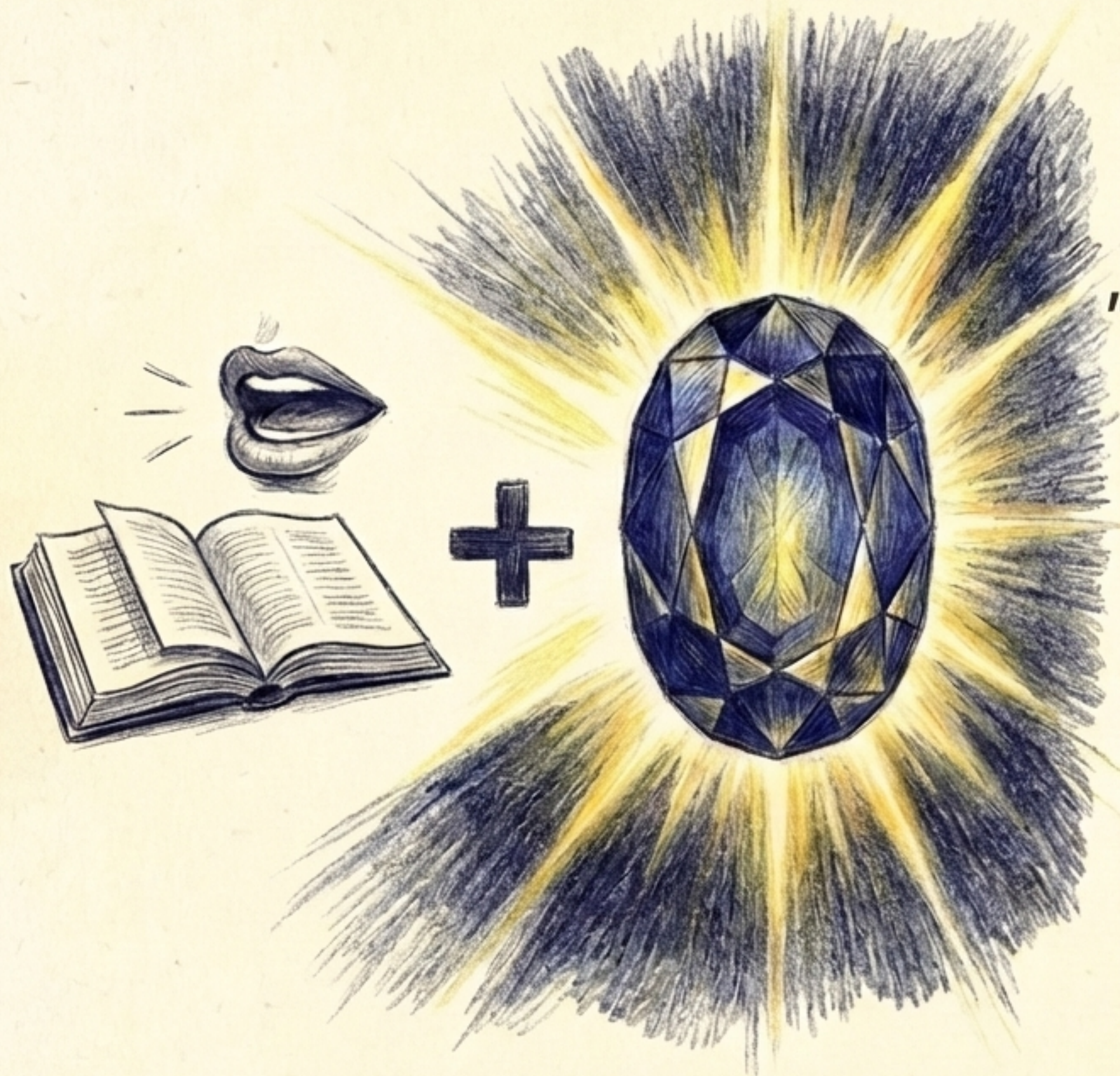
לספר ביציאת מצרים זו לא העברת היסטוריה – זו פעולה דינמית. כשאנו מספרים את הסיפור בשמחה, השכינה מאירה, והקולות שלנו עולים למעלה למעלה ומעירים את השמיים.

"בואו ושמעו סיפור של השבח שלי,
שמשבחים בני ושמחים בגאולתי."

הקב"ה אוסף את פמלייתו כדי להקשיב
לנו. הסיפור שלנו מעניק, כביכול,
כוח מחודש לשמיים ומכתיר את ה'
כמלך מתוך בחירה חופשית ואהבה.

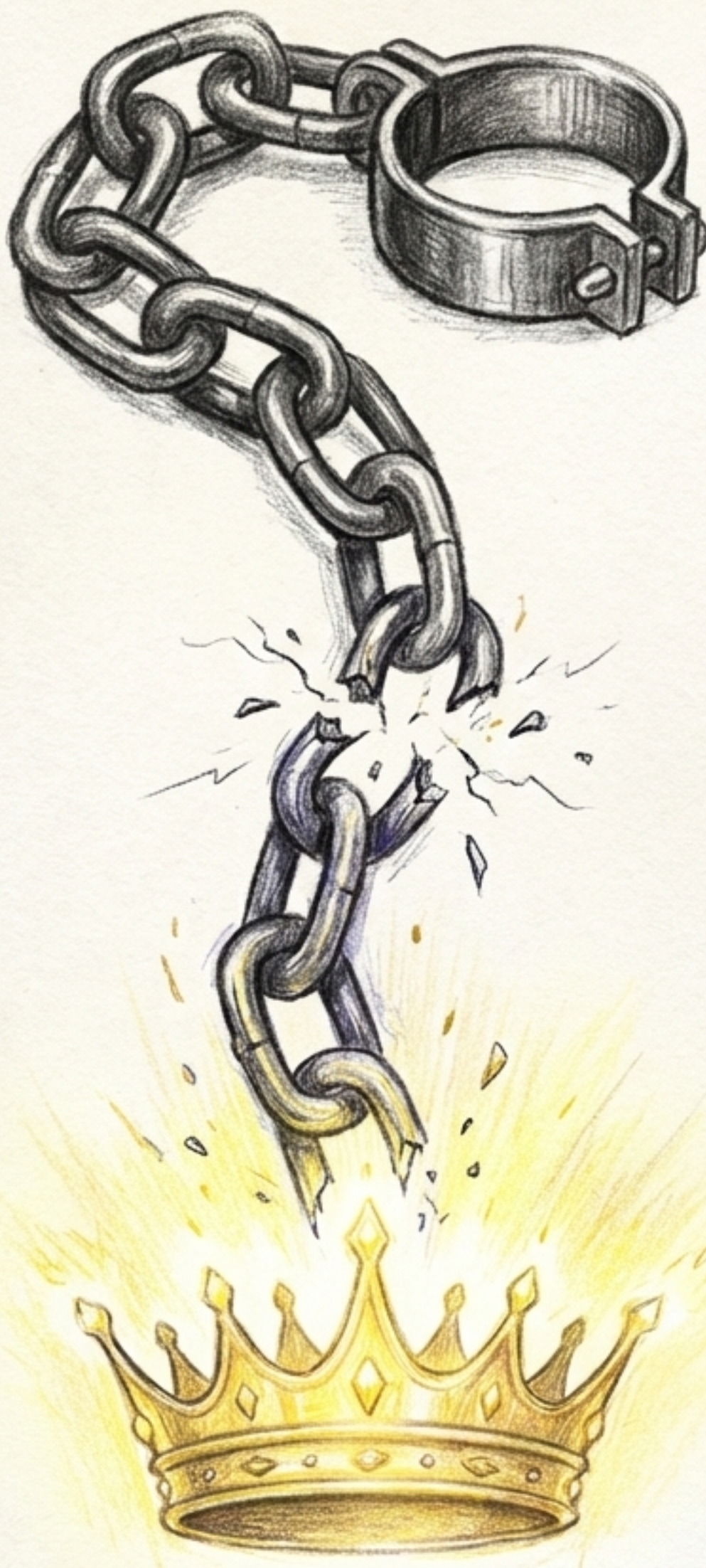

סיפור = ספיר

המילה 'סיפור' חולקת את השורש 'ספיר'
בדיוק כפי שהספיר קולטת אור
שמקרין אותו כלפי החשכה,
כך הסיפור של האמונה
מאיר את הנשמות של השומעים.
איננו רק מדברים, אנו מאירים.

פרדוקס מצרים: למה עבדות?

העבדות במצרים הייתה כור היתוך אכזרי, אך הייתה לה מטרה רוחנית נסתרת: ריסוק האגו האנושי המוגבל. כדי לקבל עול מלכות שמיים אינסופי, עם ישראל היה צריך ללמוד קודם מהי הכנעה מוחלטת.

עבדות לפרעה

שיעבוד לכוח אנושי,
סופי ואגוצנטרי.
מוחק את צלם האלוהים
שבאדם ומדכא את הרוח.

עבדות לה'

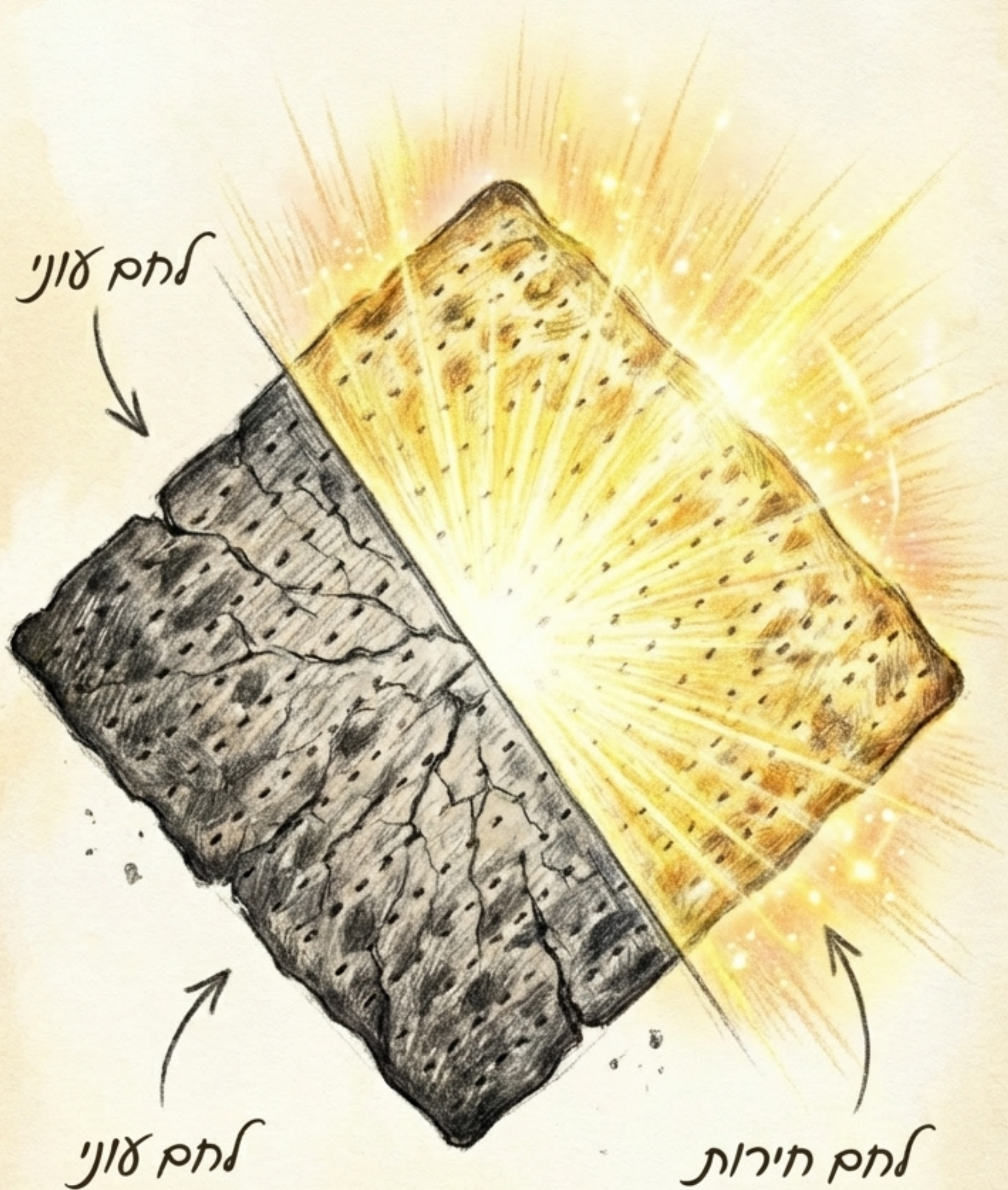
התבטלות בפני האינסוף.
שחרור מכבלי האגו והחומריות,
המאפשר לאדם לממש את
ייעודו האמיתי מתוך ענווה.

"להיות עבד במקום שעבדות היא החירות האמיתית"

רק מי שחווה את שפל העבדות
החומרית, מסוגל להעריך ולהתמסר
לחלוטין לעבדות הרוחנית
המשחררת באמת – עבודת ה'

המצה: סמל דואלי

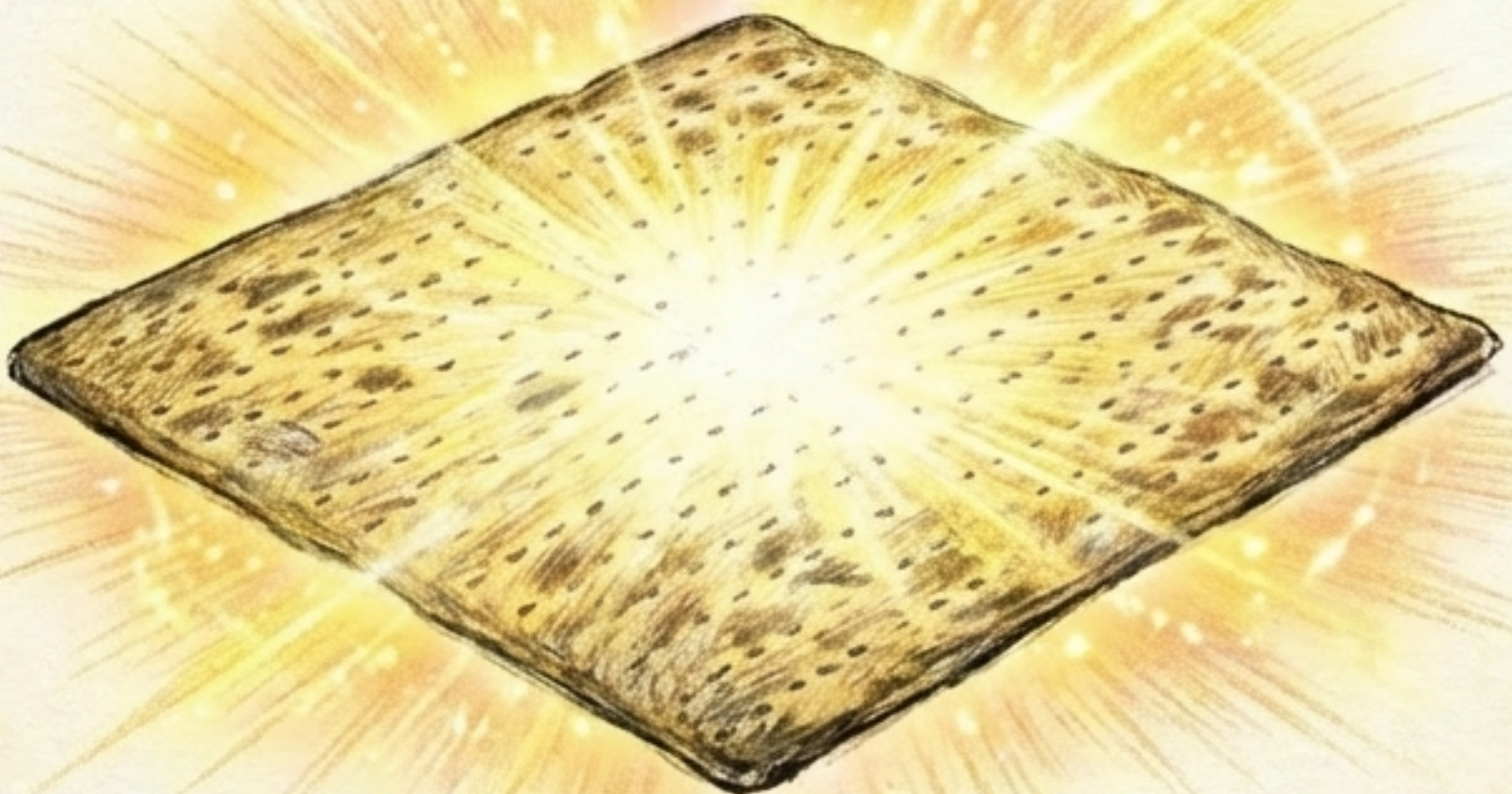

המצה מכילה את שני ההפכים:
היא הזיכרון של העוני והשבירה (ה-א'
הזעירה), והיא הלחם של הגאולה
הגאולה הפתאומית והעל-טבעית.

מלחמת האגו: חמץ מול מצה

חמץ = אגו מתנפח.
אשליה של גודל
עצתי ועצמי
ועצמות מדומה.

מצה = פעולה זריזה וענווה.
ביטול הרצון העצמי כדי
להישמע מיד לקריאה האלוהית
('צא!').

בליל הסדר, אנחנו כותבים באור

כשאנחנו יושבים לקרוא
בהגדה ולאכול את המצה,
איננו רק משמרים מסורת.
אנו ממשיכים את שרשרת
האותיות מסיני, מאירים את
השמיים, ובוחרים מחדש
בחירות האמיתית. המילים
שלכם הלילה בוראות עולמות.